

Suvestinė redakcija nuo 2011-03-01 iki 2013-09-07

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2004, Nr. [54-1851](#), i. k. 104301MISAK000D1-91

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

Į S A K Y M A S

DĖL STATYBOS TECHNINIO REGLAMENTO STR 2.02.02:2004 „VISUOMENINĖS PASKIRTIES STATINIAI“ PATVIRTINIMO

2004 m. vasario 27 d. Nr. D1-91
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nuostatų (Žin., 1998, Nr. [84-2353](#); 2002, Nr. [20-766](#)) 11.5 punktu,

1. T v i r t i n u statybos techninį reglamentą STR 2.02.02:2004 „Visuomeninės paskirties statiniai“ (pridedama).

2. P r i p a ž į s t u netekusiais galios:

2.1. Lietuvos Respublikos statybos ir urbanistikos ministerijos 1992 m. birželio 18 d. įsakymą Nr. 118 „Dėl Respublikos statybos normų „Visuomeniniai pastatai ir statiniai. Priešgaisriniai reikalavimai“ RSN 134-92 patvirtinimo“ bei juo patvirtintas Respublikinės statybos normas RSN 134-92 „Visuomeniniai pastatai ir statiniai. Priešgaisriniai reikalavimai“;

2.2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2000 m. lapkričio 27 d. įsakymo Nr. 505 „Dėl RSN 134-2 „Visuomeniniai pastatai ir statiniai. Priešgaisriniai reikalavimai“ ir RSN 138-92* „Pastatų ir statinių priešgaisrinė automatika“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2000, Nr. [104-3298](#)) 1 punktą.

APLINKOS MINISTRAS

ARŪNAS KUNDROTAS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos aplinkos
ministro 2004 m. vasario 27 d.
įsakymu Nr. D1-91

STATYBOS TECHINIS REGLAMENTAS

STR 2.02.02:2004

VISUOMENINĖS PASKIRTIES STATINIAI

I SKYRIUS. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šis statybos techninis reglamentas (toliau – Reglamentas) taikomas rengiant detaliuosius planus, visuomeninės paskirties pastatų ir inžinerinių statinių, kitos paskirties pastatuose įrengiamų visuomeninės paskirties patalpų projektus, taip pat rekonstruojant ir remontuojant šiuos ar kitokius pastatus, įrengiant juose visuomeninės paskirties patalpas.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-390](#), 2005-08-05, Žin., 2005, Nr. 96-3612 (2005-08-09), i. k. 105301MISAK00D1-390

2. Rengiant specialiosios paskirties statinių (karinių dalinių, pasienio kontrolės, policijos pastatų, įkalinimo įstaigų, gaisrinių ir kitų) projektus, taikomi kiti atitinkamų institucijų parengti normatyviniai dokumentai.

3. Reglamento reikalavimai yra privalomi visiems statybos proceso dalyviams, viešojo administravimo subjektams, inžinerinių tinklų bei susisiekimo komunikacijų savininkams (valdytojams ar naudotojams), taip pat kitiems juridiniams ir fiziniams asmenims, kurių veiklos principus statybos srityje nustato Statybos įstatymas [4.1].

II SKYRIUS. NUORODOS

4. Reglamente pateikiamos nuorodos į šiuos dokumentus:

4.1. Lietuvos Respublikos statybos įstatymą (Žin., 1996, Nr. [32-788](#); 2001, Nr. 101-2397);

4.2. Lietuvos Respublikos turizmo įstatymą (Žin., 1998, Nr. [32-852](#); 2002, Nr. [123-5507](#));

4.3. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. lapkričio 18 d. potvarkį Nr. 1112p;

4.4. statybos techninį reglamentą STR 1.01.05:2002 „Normatyviniai statybos techniniai dokumentai“ (Žin., 2002, Nr. [42-1586](#));

4.5. statybos techninį reglamentą STR 1.05.06:2002 „Statinio projektavimas“ (Žin., 2002, Nr. [54-2144](#));

4.6. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(1):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Mechaninis patvarumas ir pastovumas“ (Žin., 1999, Nr. [112-3260](#));

4.7. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(2):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Gaisrinė sauga“ (Žin., 2000, Nr. [17-424](#));

4.8. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(3):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Higiena, sveikata, aplinkos apsauga“ (Žin., 2000, Nr. [8-215](#));

4.9. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(4):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Naudojimo sauga“ (Žin., 2000, Nr. [8-216](#));

4.10. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(5):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Apsauga nuo triukšmo“ (Žin., 2000, Nr. [8-216](#));

4.11. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(6):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Energijos taupymas ir šilumos išsaugojimas“ (Žin., 1999, Nr. [107-3120](#));

4.12. statybos techninį reglamentą STR 2.01.03:2003 „Statybinių medžiagų ir gaminių šiluminių techninių dydžių deklaruojamosios ir projektinės vertės“ (Žin., 2003, Nr. [80-3670](#));

4.13. Gaisrinės saugos pagrindinius reikalavimus, patvirtintus Priešgaisrinės apsaugos ir

gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. 1-338 (Žin., 2010, Nr. [146-7510](#));

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, Žin., 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

4.14. statybos techninį reglamentą STR 2.03.01:2001 „Statiniai ir teritorijos. Reikalavimai žmonių su negalia reikmėms“ (Žin., 2001, Nr. [53-1898](#));

4.15. statybos techninį reglamentą STR 2.05.01:1999 „Pastatų atitvarų šiluminė technika“ (Žin., 1999, Nr. [41-1297](#));

4.16. statybos techninį reglamentą STR 2.06.01:1999 „Miestų, miestelių ir kaimų susisiekimo sistemos“ (Žin., 1999, Nr. [27-773](#));

4.17. *Neteko galios nuo 2011-03-01*

Punkto naikinimas:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, Žin., 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

4.18. statybos techninį reglamentą STR 2.09.02:1998 „Šildymas, vėdinimas ir oro kondicionavimas“ (Žin., 1999, Nr. [13-333](#));

4.19. statybos techninį reglamentą STR 1.01.04:2002 „Statybos produktai. Atitikties įvertinimas ir „CE“ ženklavimas“ (Žin., 2002, Nr. [54-2140](#));

4.20. statybos techninį reglamentą STR 1.03.01:2000 „Statybos produktų sertifikavimas“ (Žin., 2000, Nr. [108-3471](#));

4.21. statybos techninį reglamentą STR 1.03.02:2002 „Statybos produktų atitikties deklaravimas“ (Žin., 2002, Nr. [54-2142](#));

4.22. statybos techninį reglamentą STR 2.01.07:2003 „Pastatų vidaus ir išorės aplinkos apsauga nuo triukšmo“ (Žin., 2003, Nr. [79-3614](#));

4.23. statybos techninį reglamentą STR 1.01.09:2003 „Statinių klasifikavimas pagal jų naudojimo paskirtį“ (Žin., 2003, Nr. [58-2611](#));

4.24. statybos techninį reglamentą STR 1.14.01:1999 „Pastatų plotų ir tūrių skaičiavimo tvarka“ (Žin., 1999, Nr. [84-2507](#));

4.25. statybos techninį reglamentą STR 2.07.01:2003 „Vandentiekis ir nuotekų šalintuvas. Pastato inžinerinės sistemos. Lauko inžineriniai tinklai“ (Žin., 2003, Nr. [83-3804](#));

4.26. Visuomeninių statinių gaisrinės saugos taisyklės, patvirtintas Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2011 m. sausio 17 d. įsakymu Nr. 1-14 (Žin., 2011, Nr. [8-378](#));

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, Žin., 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

4.27. higienos normą HN 47-1995 „Medicinos įstaigos. Higienos normos ir taisyklės“;

4.28. higienos normą HN 15:2003 „Maisto higiena“ (Žin., 2003, Nr. [70-3205](#));

4.29. higienos normą HN 69-1997 „Šiluminis komfortas ir pakankama šiluminė aplinka darbo patalpose“;

4.30. higienos normą HN 70-1997 „Gamybinės buities patalpos“ (Žin., 1998, Nr. [3-71](#));

4.31. higienos normą HN 21:1998 „Bendrojo lavinimo mokyklos. Higienos normos ir taisyklės“ (Žin., 1999, Nr. [37-1143](#));

4.32. higienos normą HN 32:1998 „Darbas su videoterminalais. Saugos ir sveikatos reikalavimai“ (Žin., 1999, Nr. [5-122](#));

4.33. higienos normą HN 74-1998 „Stomatologijos kabinetai, klinikos. Higienos normos ir taisyklės“ (Žin., 1998, Nr. [20-529](#));

4.34. higienos normą HN 42:1999 „Gyvenamųjų ir viešosios paskirties pastatų mikroklimatas“ (Žin., 1999, Nr. [5-121](#));

4.35. higienos normą HN 98:2000 „Natūralus ir dirbtinis darbo vietų apšvietimas. Apšvietos ribinės vertės ir bendrieji matavimo reikalavimai“ (Žin., 2000, Nr. [44-1278](#));

- 4.36. higienos normą HN 33-1:2003 „Akustinis triukšmas. Leidžiami lygiai gyvenamojoje ir darbo aplinkoje. Matavimo metodikos bendrieji reikalavimai“ (Žin., 2003, Nr. [87-3957](#));
- 4.37. higienos normą HN 55-2001 „Viešieji tualetai“ (Žin., 2001, Nr. [103-3688](#));
- 4.38. higienos normą HN 102:2001 „Profesinio mokymo įstaigos. Higienos normos ir taisyklės“ (Žin., 2001, Nr. [78-2734](#));
- 4.39. higienos normą HN 109:2001 „Baseinai. Įrengimas, priežiūra ir kontrolė“ (Žin., 2001, Nr. [64-2376](#));
- 4.40. higienos normą HN 111:2001 „Internatinė mokykla specialiųjų poreikių vaikams. Higienos normos ir taisyklės“ (Žin., 2002, Nr. [21-812](#));
- 4.41. higienos normą HN 75:2002 „Ikimokyklinio ugdymo įstaigos. Higienos normos ir taisyklės“ (Žin., 2002, Nr. [27-968](#));
- 4.42. Higieninės (visuomenės sveikatos saugos) ekspertizės atlikimo ir įteisinimo tvarką (Žin., 1999, Nr. [25-721](#));
- 4.43. higienos normą HN 24:2003 „Geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimai“ (Žin., 2003, Nr. [79-3606](#));
- 4.44. higienos normą HN 25:1998 „Turgavietės. Higienos normos ir taisyklės“ (Žin., 1998, Nr. [64-1860](#));
- 4.45. higienos normą HN 35:2002 „Gyvenamosios aplinkos orą teršiančių medžiagų koncentracijų ribinės vertės“ (Žin., 2002, Nr. [105-4726](#));
- 4.46. higienos normą HN 36:2002 „Draudžiamos ir ribojamos medžiagos“ (Žin., 2002, Nr. [59-2404](#));
- 4.47. higienos normą HN 50:1994 „Visą žmogaus kūną veikianti vibracija. Didžiausi leistini dydžiai ir matavimo reikalavimai gyvenamuosiuose bei visuomeniniuose pastatuose“ (Žin., 1995, Nr. [104-2343](#));
- 4.48. higienos normą HN 65:2001 „Haloterapijos kameros. Įrengimas ir priežiūra“ (Žin., 2001, Nr. [104-3720](#));
- 4.49. higienos normą HN 66:2000 „Medicininį atliekų tvarkymas“ (Žin., 2000, Nr. [39-1106](#));
- 4.50. higienos normą HN 71:2003 „Soliariumai. Įrengimas ir eksploatavimas“ (Žin., 2003, Nr. [21-918](#));
- 4.51. higienos normą HN 73-2001 „Pagrindinės radiacinės saugos normos“ (Žin., 2002, Nr. [11-388](#));
- 4.52. higienos normą HN 77:2002 „Radiacinė sauga ir kokybės laidavimas branduolinėje medicinoje“ (Žin., 2003, Nr. [21-916](#));
- 4.53. higienos normą HN 79:1998 „Vaikų vasaros sveikatingumo stovyklos. Higienos normos ir taisyklės“ (Žin., 1998, Nr. [26-710](#));
- 4.54. higienos normą HN 80:2000 „Elektromagnetinis laukas darbo vietose ir gyvenamojoje aplinkoje. Parametrų normuojamos vertės ir matavimo reikalavimai 10 kHz-300 GHz dažnių juostose“ (Žin., 2000, Nr. [53-1548](#));
- 4.55. higienos normą HN 82:2000 „Dantų protezų gamybos laboratorijų įrengimas ir priežiūra“ (Žin., 2000, Nr. [58-1744](#));
- 4.56. higienos normą HN 100:2000 „Bendrosios praktikos gydytojo kabinetas. Higienos normos ir taisyklės“ (Žin., 2001, Nr. [4-111](#));
- 4.57. higienos normą HN 105:2001 „Polimeriniai statybos produktai ir baldinės medžiagos“ (Žin., 2001, Nr. [58-2095](#));
- 4.58. higienos normą HN 108:2001 „Sveikatos priežiūros įstaigų skalbinių skalbimo higienos reikalavimai“ (Žin., 2001, Nr. [67-2455](#));
- 4.59. higienos normą HN 117:2002 „Kirpyklos, kosmetikos ir tatuiruočių kabinetai, salonai. Įrengimo ir eksploatavimo taisyklės“ (Žin., 2002, Nr. [53-2099](#));
- 4.60. higienos normą HN 118:2002 „Apgyvendinimo paslaugų saugos sveikatai reikalavimai“ (Žin., 2003, Nr. [13-531](#));

4.61. Elektros įrenginių įrengimo taisyklės (Žin., 2001, Nr. [3-59](#)); 4.62. techninį reglamentą „Liftai“ (Žin., 2000, Nr. [28-785](#)).

III SKYRIUS. PAGRINDINĖS SĄVOKOS

5. Reglamente vartojamų sąvokų apibrėžimai yra pateikti Statybos įstatyme [4.1]. Reglamente pateikiami tik tų sąvokų apibrėžimai, kurių nėra Statybos įstatyme:

5.1. visuomeninės paskirties pastatas – pastatas, skirtas visuomenės poreikiams tenkinti ir atsižvelgiant į STR 1.01.09: 2003 [4.23] nuostatas priklausančias viešbučių, administracines, prekybos, paslaugų, maitinimo, transporto, kultūros, mokslo, gydymo, poilsio, sporto ar religinės paskirties pastatų pogrupiui. Visuomeninės paskirties pastatų sąrašas pateiktas šio Reglamento 1 priede;

5.2. visuomeninės paskirties inžinerinis statinys – tos pačios paskirties, kaip ir visuomeninės paskirties pastatas, inžinerinis statinys (išskyrus inžinerinius tinklus ir susisiekimą komunikacijas);

5.3. techninis aukštas – pastato aukštas, skirtas pastato inžinerinėms sistemoms bei įrangai talpinti. Techninis aukštas gali būti rūsyje (pusrūsyje), pastato vidurinėje dalyje arba pastato palėpėje;

5.4. lifto holas – patalpa, esanti prieš įėjimus į lifthus; 5.5. insoliacija – teritorijų, pastatų ir patalpų apšvitinimas tiesioginiais saulės spinduliais.

IV SKYRIUS. BENDRIEJI REIKALAVIMAI

6. Visuomeninės paskirties pastatų, visuomeninės paskirties inžinerinių statinių (toliau – Statinių), visuomeninės paskirties patalpų, įrengiamų šios ar kitokios paskirties pastatuose, projektai turi atitikti Statybos įstatymo [4.1] reikalavimus, šio Reglamento ir kitų teisės aktų nustatytus reikalavimus, privalomųjų Statinio projekto rengimo dokumentų [4.5] reikalavimus.

7. Visuomeninės paskirties statiniai, patalpos turi būti pritaikyti žmonių su negalia reikmėms pagal STR 2.03.01:2001 [4.14] nustatytus reikalavimus.

8. Patalpų aukštis nuo grindų iki lubų turi būti ne mažesnis kaip 3 m, o pirtyse bei vandens ir kitokių procedūrų sveikatingumo kompleksuose – ne mažesnis kaip 3,3 m. Sveikatos priežiūros įstaigose patalpų aukštis priklauso nuo medicininiams įrenginiams sumontuoti reikalingo aukščio, bet ne mažesnis kaip 3 m. Patalpų aukštis gali būti mažesnis:

8.1. pagalbinėse patalpose, koridoriuose, bet ne mažesnis kaip 2,1 m;

8.2. rekonstruojamose ar remontuojamose patalpose, jeigu patalpų aukščio negalima padidinti, nekeičiant laikančiųjų konstrukcijų (tokiais atvejais turi būti atlikta specialioji higieninė ekspertizė [4.42]);

8.3. Statiniuose ir patalpose, kuriuose vienu metu gali būti ne daugiau kaip 50 žmonių, mažmeninės prekybos įmonėse, jeigu prekybos plotas ne didesnis kaip 125 m², bet ne mažesnis kaip 2,5 m;

8.4. viešbučių, paslaugų, poilsio, mokslo paskirties pastatų gyvenamosiose patalpose, bet ne mažesnis kaip 2,5 m [4.60]. Patalpose su pasvirusiomis lubomis arba skirtingą aukštį turinčiose patalpose jų vidutinis aukštis turi būti ne mažesnis už šiame punkte nurodytąjį norminį aukštį, bet žemiausioje vietoje patalpos aukštis turi būti ne mažesnis kaip 1,6 m [4.24].

9. Techninių aukštų aukštis nenormuojamas, jeigu ten numatoma įrengti tik šiam Statiniui skirtas inžinerines sistemas, tačiau bet kuriuo atveju jų aukštis turi būti ne mažesnis kaip 1,6 m, o aptarnaujančiam personalui skirtuose takuose – ne mažesnis kaip 1,9 m (iki išsikišusių konstrukcijų apačios), praėjimo plotis turi būti ne mažesnis kaip 1,2 m. Ne ilgesnėse kaip 2,0 m atkarpose leidžiama praėjimo aukštį sumažinti iki 1,2 m, o plotį – iki 0,9 m.

10. Patalpų, kurias leidžiama įrengti rūsiuose ir cokoliniuose aukštuose, sąrašas pateikiamas šio Reglamento 2 priede.

11. Visuomeninės paskirties statiniuose draudžiama įrengti patalpas, kuriose gali būti laikomos ar naudojamos sprogios, lengvai užsidegančios, nuodingos, radiaciją skleidžiančios ir

kitokios žmonių sveikatai ir gyvybei pavojingos bei Statinio patvarumui ir pastovumui grėsmę keliančios medžiagos ar įranga po žiūrovų salėmis, gyvenamaisiais kambariais viešbučiuose, moteliuose, nakvynės ar slaugos įstaigose, po palatomis ligoninėse, mokyklų, ikimokyklinio ugdymo įstaigų rūsiuose ir cokoliniuose aukštuose.

12. Visuomeninės paskirties patalpos gali būti įrengiamos daugiabučiuose gyvenamuosiuose namuose ar kitokios paskirties pastatuose pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytą tvarką.

13. Vėdinimo įrangos patalpos ar kitos techninės patalpos, kuriose gali būti triukšmo ar vibracijos sklaidos šaltiniai, negali būti įrengiamos šalia, virš ar po žiūrovų bei repeticijų salėmis, gyvenamaisiais, poilsio kambariais, palatomis, operacinėmis, klasėmis, auditorijomis, skaityklomis ir patalpomis, kuriose nuolat būna žmonių. Atskirais rekonstravimo ar patalpų remonto atvejais, gali būti netaikomas šio punkto reikalavimas, numatant triukšmo ar vibracijos izoliavimo sprendinius ir atlikus specialiąją higieninę ekspertizę [4.42].

14. Visuomeninės paskirties statinių sklypuose turi būti įrengtos automobilių stovėjimo aikštelės. Automobilių stovėjimo vietų skaičius ir išdėstymo tvarka nustatoma vadovaujantis STR 2.06.01:1999 [4.16].

14¹. Statinių išdėstymo sklype reikalavimai pateikti Reglamento 3 priede.

Papildyta punktu:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, *Žin.*, 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

V SKYRIUS. ESMINIAI VISUOMENINĖS PASKIRTIES STATINIŲ REIKALAVIMAI

I SKIRSNIS. MECHANINIS ATSPARUMAS IR PASTOVUMAS

15. Visuomeninės paskirties statiniai turi būti suprojektuoti ir pastatyti taip, kad apkrovos, galinčios Statinį veikti statybos ir naudojimo metu, nesukeltų šių pasekmių: viso Statinio ar jo dalies griūties, didesnių deformacijų nei leistinos, žalos kitoms Statinio dalims, įrenginiams ar sumontuotai įrangai; žalos dėl aplinkybių, kurių be didelių sunkumų ir išlaidų galima išvengti ar jas apriboti (sprogimas, smūgis, perkrova, žmonių padarytos klaidos) [4.1].

16. Statinio mechaninį atsparumą ir pastovumą sąlygoja konstrukcijų saugos ribinė būklė ir tinkamumo ribinė būklė [4.6].

17. Įgyvendinant esminį reikalavimą, atsižvelgiama į:

17.1. nuolatinis poveikis (gravitacinius, grunto ar skysčių slėgį, deformacijas, atsiradusias statybos metu, ir kitus);

17.2. laikinuosius poveikis (perdangas, denginį ir kitas statinio dalis veikiantys poveikiai (išskyrus vėjo ir sniego); sniego ir ledo, vėjo poveikį (statinį ir dinaminį); vandens ir bangų slėgį, temperatūros poveikį, šaltį; statybos metu atsirandančius poveikis ir kt.).

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-72](#), 2006-02-13, *Žin.*, 2006, Nr. 22-711 (2006-02-21), i. k. 106301MISAK00D1-72

18. Jei nėra galimybės taikyti skaičiavimo metodų arba abejojama jų patikimumu, taikomi bandymo metodai, kurie užtikrina, kad su tam tikra išlyga statybos produktų naudojimo savybės atitiktų nurodytąsias techninėse specifikacijose.

19. Žala Statiniams dėl įvykio, kurio pasekmės yra neadekvačios jų sukėlusiai ypatingai priežasčiai, mažinama ar likviduojama pasirinkus vieną ar daugiau iš toliau nurodytų priemonių:

19.1. vykdant visas galimas priemones konstrukcijos griūčiai išvengti;

19.2. pasirenkant tokią konstrukcijos formą, kurią mažiausiai veiktų išoriniai poveikiai;

19.3. parenkant adekvataus deformatyvumo konstrukciją, galinčią absorbuoti energiją.

20. Mechaninio atsparumo ir pastovumo reikalavimas turi būti užtikrinamas visuma priemonių, numatomų Statinių sumanymo, projektavimo, statybos ir naudojimo metu, taip pat statybos produktų kokybiniais rodikliais, naudojimo charakteristikomis ir reikalavimais [4.19, 4.20, 4.21].

21. Esminis reikalavimas turi būti užtikrinamas taikant įvairius projektavimo modelius (jei reikia, atliekant papildomus bandymus), įvertinus visus svarbiausius parametrus. Šie modeliai turi būti parenkami įvertinus konstrukcijų savybes, pastovumą Statinio statybos metu užtikrinančias sąlygas, projektavimo leistinus parametrus ir projektavimo leistinus išeities parametrų dydžius bei užtikrinimo naudojimo metu galimybes.

22. Mechaninis atsparumas ir pastovumas turi būti užtikrinti su tam tikra išlyga per ekonomiškai pagrįstą Statinio naudojimo laikotarpį.

23. Statinio ar jo dalių reikalavimai nustatomi Statinio projekto techninėse specifikacijose A kategorijos techninių specifikacijų-statybos techninių reglamentų ir Statiniui bei jo dalims skirtų standartų pagrindu, o statybos produktų reikalavimai – Statinio projekto techninėse specifikacijose B kategorijos techninių specifikacijų-statybos produktų standartų ir techninių liudijimų pagrindu.

II SKIRSNIS. GAISRINĖ SAUGA

24. Visuomeninės paskirties statinys ir jo priklausiniai projektuojami vadovaujantis statybos techninio reglamento STR 2.01.01(2):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Gaisrinė sauga“ [4.7], Gaisrinės saugos pagrindinių reikalavimų [4.13], Visuomeninių statinių gaisrinės saugos taisyklių [4.26] nuostatomis.

Skirsnio pakeitimai:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, Žin., 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

III SKIRSNIS. HIGIENA. SVEIKATA. APLINKOS APSAUGA

181. Visuomeninės paskirties statiniai turi būti suprojektuoti taip, kad būtų užtikrintos tinkamos Statinyje esančių žmonių higienos sąlygos, nekiltų grėsmė žmonių sveikatai dėl kenksmingų dujų išsiskyrimo, pavojingų kietųjų dalelių ar dujų atsiradimo ore, pavojingos spinduliuotės, vandens ar dirvožemio taršos, nuotekų, dūmų, kietųjų ar skystųjų atliekų netinkamo šalinimo, Statinių konstrukcijų ar Statinių vidaus drėgmės [4.8].

182. Reikalavimai visuomeninės paskirties pastatų vidaus aplinkai nustatyti HN 33-1:2003 [4.36], HN 35:2002 [4.45], HN 42:1999 [4.34], HN 50:1994 [4.47], HN 73-2001 [4.51], HN 80:2000 [4.54], HN 98:2000 [4.35]; HN 36:2002 [4.46], HN 105:2001 [4.57].

183. Reikalavimai visuomeninės paskirties pastatų vandens tiekimui nustatyti HN 24:2003 [4.43], STR 2.07.01:2003 [4.25].

184. Reikalavimai visuomeninės paskirties pastatų nuotekoms šalinti nustatyti STR 2.07.01:2003 [4.25].

185. Reikalavimai visuomeninės paskirties pastatų atliekoms tvarkyti nustatyti HN 66:2000 [4.49];

186. Visuomeninės paskirties statiniuose turi būti numatytos atliekų šalinimo ir dulkių valymo sistemos, taip pat laikino atliekų laikymo patalpos.

187. Atliekų šalinimo vertikalūs vamzdynai (neįrengiant pneumatinės sistemos) turi būti įrengiami:

187.1. 3 aukštų ir aukštesniuose aukštojo mokslo įstaigų pastatuose, daugiau kaip 100 vietų viešbučiuose bei moteliuose;

187.2. 2 aukštų ir aukštesniuose, daugiau kaip 250 lovų ligoninių, daugiau kaip 130 lovų gimdymo namų pastatuose;

187.3. 5 aukštų ir aukštesniuose kitos paskirties pastatuose. Įrengiant patalpas esamų statinių pastogėse, esama atliekų šalinimo sistema gali būti nekeičiama.

188. Atliekų šalinimo vamzdynai turi būti nepralaidūs orui ir neturi būti išdėstomi šalia patalpų, kuriose nuolat būna žmonių. Patalpos aukštis turi būti ne mažesnis kaip 1,95 m.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, Žin., 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

189. Centralizuota ar kombinuota dulkių surinkimo ir šalinimo sistema turi būti įrengiama:

- 189.1. teatruose, koncertų salėse, muziejuose;
- 189.2. skaityklose, paskaitų salėse, daugiau kaip 200 tūkst. tomų talpos knygų saugyklose;
- 189.3. parduotuvėse, kurių prekybos plotas didesnis kaip 6500 m²;
- 189.4. viešbučiuose, sanatorijose, poilsio ir turizmo įstaigose, stacionaraus gydymo įstaigose, turinčiose 500 ir daugiau vietų;
- 189.5. kitose viešojo naudojimo įstaigose, turinčiose 800 ir daugiau darbo vietų;
- 189.6. įstaigose su padidintais sanitariniais higieniniais reikalavimais. Projektuojant kombinuotą dulkių surinkimo-šalinimo sistemą, vieno priėmimo vožtuvo aptarnavimo spindulys turi būti ne didesnis kaip 50 m.

190. Visuomeninės paskirties statiniuose be natūralaus apšvietimo galima įrengti: įvairios paskirties žiūrovų, konferencijų, paskaitų sales ir kuluarus, prekybos sales, buitinio aptarnavimo salonus, sporto ir sveikatingumo sales bei pagalbines patalpas, trenerių bei instruktorių patalpas, automobilių stovėjimo aikštes, priešoperacines, narkozės patalpas, tualetus ir persirengimo patalpas, sanitarines švaryklas ir kitos paskirties patalpas, kuriose nenumatomos nuolatinės darbo vietos. Mokymo įstaigų koridoriai, naudojami rekreacijai, turi turėti natūralų apšvietimą.

191. Patalpose su natūraliu apšvietimu turi būti numatyta natūralaus vėdinimo per orlaides, atidaromus langus ir pan. galimybė, išskyrus patalpas, kuriose įrengiamas oro kondicionavimas arba kuriose dėl technologijos reikalavimų turi būti tik mechaninis vėdinimas.

192. Ikimokyklinio ugdymo įstaigų priešmokyklinių arba pirmaklasių grupių kambariai, bendrojo lavinimo mokyklų ir internatinių mokyklų 1–4 klasių mokymo patalpos, internatinių mokyklų miegamieji turi turėti ne trumpesnę kaip 2,5 val. nepertraukiamą insoliaciją nuo kovo 22 d. iki rugsėjo 22 d.

193. Visų grupių mokyklose mokymo, mokymo ir gamybos, darbinio mokymo patalpose pagrindinis natūralios šviesos srautas turi sklisti iš kairiosios pusės. Kai mokymo patalpos (klasės, kabineto) plotis yra didesnis kaip 6 m, turi būti numatytas natūralus apšvietimas ir iš dešinės pusės.

194. Natūralaus ir dirbtinio apšvietimo bendrieji reikalavimai pateikti HN 98:2000 [4.35].

195. Visuomeninės paskirties statinių šildymo, vėdinimo ir oro kondicionavimo pagrindiniai reikalavimai pateikti STR 2.09. 02:1998 [4.18], HN 69-1997 [4.29] ir HN 42:1999 [4.34].

196. Atskiros šildymo sistemos šakos turi būti numatomos:

196.1. konferencijų salėms arba maitinimo salėms maitinimo įstaigose su maisto gamybos patalpomis (konferencijų salėse iki 400 vietų, maitinimo salėse iki 160 vietų, išdėstytose bendrame pastato tūryje, atskiros šakos gali būti nenumatomos), žiūrovų salėms, scenoms, vestibuliams, fojė, kuluarams, šokių salėms; mažoms salėms (su scena) teatrų Statiniuose;

196.2. bibliotekoms, kurių talpa daugiau kaip 200 tūkst. vnt. (skaitykloms, paskaitų salėms, saugykloms);

196.3. prekybos įmonėms, kurių prekybos plotas didesnis kaip 400 m²; 196.4. gyvenamosioms patalpoms.

197. Ikimokyklinio ugdymo įstaigų pastatuose ir patalpose, kuriose nuolat būna ikimokyklinio amžiaus vaikų, aštrias briaunas turintys šildymo prietaisai turi būti apsaugoti nuimamomis grotelėmis.

198. Ikimokyklinio ugdymo įstaigų pirmo aukšto patalpose bei specialiojo ikimokyklinio ugdymo įstaigų persirengimo ir miegamosiose patalpose, kuriose būna fiziškai neįgalių vaikų, turi būti įrengiamos šildomos grindys, žiemos metu palaikančios ne žemesnę kaip 23 °C temperatūrą.

199. Ikimokyklinio ugdymo įstaigose oro, šalinamo iš maisto gamybos patalpų, ortakiai neturi kirsti grupių ir miegamųjų patalpų.

200. Oru šildomose bendrojo lavinimo mokyklose ir internatinėse mokyklose oro temperatūra šildymo sistemoje turi būti ne aukštesnė kaip 40 °C. Naudojant šildymo oru sistemas, mokymo patalpos neturi būti natūraliai vėdinamos.

201. Žiūrovų įstaigų salėse gali būti neįrengiami šildymo prietaisai, jeigu kompensuojant pašalintą iš patalpų orą pašildytu lauko oru recirkuliuotu oru ar naudojant oro kondicionavimą, skaičiuojamoji oro temperatūra pertraukos tarp renginių metu nenukrenta žemiau kaip 8 °C,

skaičiuojamuosius lauko oro parametrus imant pagal B grupės parametrus. Scenos patalpose turi būti įrengiami šildymo prietaisai.

202. Žiūrovų įstaigų Statiniuose turi būti atskiros mechaninio vėdinimo sistemos žiūrovų salėse, scenos (estrados) patalpų grupėse bei administracinių ir pagalbinių patalpų grupėse. Žiūrovų salėse šalinamo oro kiekis turi sudaryti 90 % tiekiamo (įskaitant ir recirkuliuojamą) oro; per scenos erdvę gali būti šalinama ne daugiau kaip 17 % šalinamo iš salės oro kiekio. Oro temperatūra žiūrovų salėse turi būti ne žemesnė kaip:

202.1. kino teatruose – 16 °C;

202.2. teatruose – 20 °C (scenos patalpose – 22 °C). Tiekiamo lauko oro kiekis turi būti ne mažesnis kaip 20 m³ vienam žiūrovui.

203. Bibliotekų, kurių fondas 1 mln. ir daugiau vienetų, saugyklose, retų knygų ir rankraščių saugyklose, valstybės reikšmės archyvų saugyklose turi būti įrengiamas oro kondicionavimas.

204. Bibliotekų skaityklos, mokymosi patalpos ir saugyklos, kurių fondas – 200 tūkst. vienetų ir daugiau, gali būti šildomos oru, derinant su oro tiekimo ar oro kondicionavimo sistemomis. Naudojant recirkuliuotą orą, lauko oro kiekis saugyklose turi būti ne didesnis kaip 10 % bendro tiekiamo oro kiekio, o saugyklose ir mokymosi patalpose – ne mažesnis kaip 20 m³ vienam žmogui. Archyvų saugyklos, kuriose saugoma daugiau kaip 300 tūkst. vienetų bylų (leidinių), turi būti šildomos oru, o kitos šių pastatų patalpos – vandeniu.

205. Bibliotekose, kurių fondas – 200 tūkst. ir daugiau vienetų leidinių, turi būti įrengiamos atskiros oro tiekimo sistemos saugyklose, skaityklose ir mokymosi patalpose.

206. Iš lauko oro, tiekiamo į bibliotekų saugyklas, taip pat recirkuliuojamo oro specialiais įrenginiais iki mažiausios leidžiamos koncentracijos turi būti išvalomas dulks. Skaičiuojant šalinamo oro kiekį, reikia atsižvelgti į tai, kad didžiausioje saugykloje oras turi būti keičiamas šešis kartus per valandą. Bibliotekose ir archyvų pastatuose oro temperatūra turi būti ne žemesnė kaip 18 °C, santykinė drėgmė – 55 %. Bibliotekose, kurių fondai 1 mln. ir daugiau vienetų leidinių, ir valstybinės reikšmės archyvų saugyklose visais metų laikais turi būti vienoda 18 °C temperatūra. Kitais atvejais leistini ne didesni kaip ± 3 °C nuokrypiai. Oro pasikeitimas per valandą turi būti:

206.1. apskaitos dokumentų, tarnybinių katalogų saugyklose – 1 kartą šalinamas ir 1 kartą tiekiamas;

206.2. reprodukavimo ir kopijavimo patalpose – 3 kartus šalinamas ir 2 kartus tiekiamas;

206.3. atsakingų fondų saugotojų patalpose – 1,5 karto šalinamas ir 2 kartus tiekiamas.

207. Prekybos įmonėse skaičiuojamoji oro temperatūra turi būti ne žemesnė kaip:

207.1. maisto prekių parduotuvėse – 14 °C;

207.2. ne maisto prekių ir universalinėse parduotuvėse – 15 °C.

208. Sporto, kūno kultūros ir sveikatingumo pastatuose santykinė oro drėgmė turi būti:

208.1. sporto salėse be žiūrovų vietų ir baseinų mankštos patalpose – 30-60 %;

208.2. baseinų salėse – 50-60 %. Skaičiuojant baseinų salių atitvarų šilumos laidumą, santykinę drėgmę reikia imti 67 %, o vidaus temperatūrą – 27 °C. Naudojant klijuotos medienos konstrukcijas, santykinė oro drėgmė turi būti ne mažesnė kaip 45 %, o temperatūra – ne aukštesnė kaip 35 °C. Sporto salėse be žiūrovų skaičiuojamoji oro temperatūra turi būti 15°C, visais kitais atvejais – 18 °C.

209. Dengtose čiuożyklose bei universaliose sporto salėse su dirbtiniu ledu turi būti numatomi skirtingi vėdinimo režimai:

209.1. jei yra ledo ir žiūrovų;

209.2. jei yra ledo be žiūrovų;

209.3. jei nėra ledo ir yra žiūrovų. Susidariusiam kondensatui pašalinti turi būti įrengiama atskira perdangos šildymo oru sistema. Kitose sporto salėse turi būti du vėdinimo režimai: su žiūrovais ir be žiūrovų.

210. Drėgnose ir šlapiose patalpose negalima įrengti nių šildymo prietaisams išorinėse sienose. Oro šalinimo iš tualetų ir rūkymo patalpų sistemos gali būti sujungtos su oro šalinimo iš dušinių sistemomis.

211. Medicinos įstaigose oro kondicionavimas turi būti įrengiamas operacinėse, narkozės patalpose, gimdyklose, pooperacinėse ir reanimacijos palatose, intensyviosios terapijos bei ligonių su nudegimais palatose, naujagimių, krūtimi maitinamų, neišnešiotų ir traumotų kūdikių palatose, barokamerų patalpose, taip pat vivariumų, į kuriuos nepatenka patogeninė flora, steriliose zonose. Kiti medicinos įstaigų šildymo ir vėdinimo reikalavimai pateikti HN 47-1995 [4.27].

212. Leidžiami triukšmo lygiai, jų apskaičiavimo ir matavimo metodika visuomeninės paskirties statiniuose, jų teritorijose (sklypuose) bei patalpose pateikta HN 33-1:2003 [4.36].

213. Visuomeninės paskirties statinių ir patalpų pritaikymo žmonėms su negalia reikalavimai pateikti reglamente STR 2.03.01: 2001 [4.14].

214. Statinio ar jo dalių reikalavimai nustatomi Statinio projekto techninėse specifikacijose A kategorijos techninių specifikacijų-statybos techninių reglamentų ir Statiniui bei jo dalims skirtų standartų pagrindu, o statybos produktų reikalavimai – Statinio projekto techninėse specifikacijose B kategorijos techninių specifikacijų-statybos produktų standartų ir techninių liudijimų pagrindu.

IV SKIRSNIS. SAUGUS NAUDOJIMAS

215. Visuomeninės paskirties statiniai turi būti suprojektuoti ir pastatyti taip, kad juos naudojant ir prižiūrint būtų išvengta nelaimingų atsitikimų (paslydimo, kritimo, susidūrimo, nudegimo, nutrenkimo, sužalojimo elektros srove, sprogimo ir pan.) rizikos [4.9].

216. Nelaimingų atsitikimų rizikos veiksniai, rizikos prevencijos reikalavimai, projektinių sprendinių tinkamumas ir patikimumas, statybos produktams keliami atitinkami reikalavimai, atsižvelgiant į naudojimo paskirtį ir ypatumus, turi būti nurodyti Statinio projekto aiškinamajame rašte ir techninėse specifikacijose [4.5].

217. Turi būti parengti tokie projektiniai sprendiniai ir parinkti tokie statybos produktai, kad naudojant Statinį būtų išvengta:

217.1. kritimo paslydus, naudojant grindų dangai neslidžias medžiagas bei ribojant staigius slidumo pasikeitimus; taip pat turi būti atsižvelgta į vandens, sniego ar riebalų buvimo paviršiuje galimybę;

217.2. kritimo užkliuvus ar apvirtus, numatant žmonių judėjimo vietose lygius grindų paviršius, išvengiant staigaus lygio kritimo, slidumo pasikeitimo ar žemų kliūčių; įrengiant tinkamą judėjimo kelių, įskaitant avarinį ir evakuacinį apšvietimą; numatant išėjimo maršrutus su saugiu ir adekvačiu apšvietimu net ir sutrikus elektros tiekimui;

217.3. kritimo pasikeitus grindų lygiui, numatant laiptų pakopų aukštį ir plotį pagal įvairioms Statinių grupėms keliamus reikalavimus, reikiamo aukščio aptvarus, turėklus, baliustradas, parapetus; patogius naudoti rampų (pandusų) nuolydžius, atsižvelgiant į neįgaliųjų asmenų saugą; ribojant angas iki vaiksams saugaus dydžio, neleidžiančio jiems įkliūti į šias angas.

218. Viename laiptų marše (išskyrus laiptus siaurėjančiomis pakopomis) turi būti ne mažiau kaip 3 ir ne daugiau kaip 16 pakopų (pakilimų).

Pirmame aukšte viename laiptų marše gali būti ne daugiau kaip 18 pakopų (pakilimų).

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-422](#), 2004-08-03, Žin., 2004, Nr. 125-4519 (2004-08-10), i. k. 104301MISAK00D1-422

219. Laiptų maršų nuolydis (išskyrus sporto paskirties statinių žiūrovų tribūnų laiptus) turi būti ne didesnis kaip 1:2. Laiptų į rūsius, cokolinius aukštus ir pastoges maršų nuolydis gali būti 1:1,5, jeigu šiais laiptais nenumatoma evakuoti žmones. Perėjose tarp eilių žiūrovų salėse, sporto paskirties statinių tribūnose bei auditorijose įrengiamų laiptų nuolydis gali būti ne didesnis kaip 1:1,6, o įrengiant turėklus – 1:1,4 (turėklų ar kitokių aptvarų aukštis tokiu atveju turi būti ne mažesnis kaip 0,9 m). Neleidžiama įrengti laiptų ar pakopų žmonių perėjose (evakuacijos keliuose) tarp tribūnų sporto paskirties statiniuose (tuneliuose).

220. Žmonių judėjimo keliuose įrengiamų rampų (pandusų) išilginis nuolydis turi būti ne didesnis kaip 1:12 (8,3 %), o stacionaraus gydymo įstaigose – 1:20, vienos ištisinės juostos ilgis – ne didesnis kaip 9000 mm ir pakilimo aukštis – ne didesnis kaip 750 mm. Panduso juostos skersinis nuolydis neleidžiamas.

221. Aptvarų, turėklų, baliustradų aukštis turi būti ne mažesnis kaip:
- 221.1. laiptų maršų ir aikštelių – 0,90 m;
 - 221.2. išorės laiptų maršų ir aikštelių – 1,20 m;
 - 221.3. ikimokyklinio ugdymo įstaigose, bendrojo lavinimo ir internatinėse mokyklose (pirmosioms klasėms) – 1,20 m;
 - 221.4. laiptų maršų ir aikštelių specialiojo ugdymo vaikų įstaigose (akliems, silpnaregiams ir protišcai neįgaliesiems) – 1,50 (1,80) m;
 - 221.5. balkonų ir lodžių iki 30 m aukščio Statiniuose – 1,0 m;
 - 221.6. balkonų ir lodžių daugiau kaip 30 m aukščio Statiniuose – 1,10 m;
 - 221.7. perėjų, galerijų, terasų – 1,20 m;
 - 221.8. nenaudojamo stogo parapetų, tvorelių – 0,60 m.
222. Ikimokyklinio ugdymo įstaigų pastatuose, bendrojo lavinimo mokyklose bei kitokios paskirties vaikų įstaigų pastatuose, kuriuose gali lankytis vaikai, neleidžiama įrengti aptvarų, turėklų, baliustradų su horizontaliu dalijimu, o vertikalaus dalijimo beklūtis tarpas turi būti ne didesnis kaip 0,10 m. Specialiojo vaikų ugdymo įstaigų pastatuose (akliems, silpnaregiams ir protišcai neįgaliesiems vaikams) turi būti įrengiami ištisiniai arba tinklo turėklai.
223. Išoriniai laiptai ar jų dalys ir aikštelės turi turėti aptvarus, jeigu jų aukštis nuo žemės paviršiaus yra 0,45 m ir daugiau.
224. Langai ar kitos angos turi turėti aptvarus ar kitokias apsaugos nuo kritimo priemones, jeigu tokių angų apačios aukštis nuo grindų yra mažesnis už tai Statinių grupei nurodytą aptvarų, turėklų ar baliustradų aukštį. Stiklinės durys, pertvaros ar vitrinos turi būti apsaugotos nuo galimo susidūrimo, įrengiant saugos priemones ar įspėjamuosius ženklus.
225. Žmonių judėjimo keliams nustatomi tokie patys žmonių saugos reikalavimai, kaip ir evakavimo keliams. Darbo, poilsio ir panašiose vietose neturi būti jokių išsikišusių konstrukcijų ar jų elementų, aštrių ar pjaunančių briaunų, kitokių žmones galinčių sužeisti ar sužaloti veiksnių. Rekonstruojamuose Statiniuose, kai dėl esamų konstrukcijų ar dėl paveldo apsaugos reikalavimų nėra galimybės visiškai įvykdyti šiame punkte nurodytus žmonių saugos reikalavimus, pavojingos vietos turi turėti apsauginius įtaisus, įspėjamuosius ženklus ar kitokias (garso, šviesos) priemones, ribojančias ar neleidžiančias prieiti prie pavojingų elementų.
226. Statinio ar jo dalių reikalavimai nustatomi Statinio projekto techninėse specifikacijose A kategorijos techninių specifikacijų-statybos techninių reglamentų ir Statiniui bei jo dalims skirtų standartų pagrindu, o statybos produktų reikalavimai – Statinio projekto techninėse specifikacijose B kategorijos techninių specifikacijų-statybos produktų standartų ir techninių liudijimų pagrindu.

V SKIRSNIS. APSAUGA NUO TRIUKŠMO

227. Visuomeninės paskirties statiniai turi būti suprojektuoti ir pastatyti taip, kad juose ir šalia jų esančių žmonių girdimo triukšmo lygis nekeltų grėsmės jų sveikatai ir atitiktų jų darbui, poilsiui bei miegui būtinas komfortines aplinkos sąlygas [4.10].
228. Šio esminio reikalavimo nuostatos apima apsaugą nuo:
- 228.1. Statinių išorės aplinkoje ore sklindančio garso;
 - 228.2. gretimose patalpose ore sklindančio garso;
 - 228.3. smūgio garso į perdangas;
 - 228.4. Statinio inžinerinių sistemų skleidžiamo triukšmo;
 - 228.5. aidėjimo trukmės patalpose. Kai kurių visuomeninės paskirties statinių atitvarų garso izoliavimo rodikliai bei garso klasės (akustinio komforto lygiai) reglamentuojami STR 2.01.07:2003 [4.22]. Kitų, šiame Reglamente nepaminėtų, visuomeninės paskirties statinių garso klasės projektuojamos statytojo (užsakovo) pageidavimu.

VI SKIRSNIS. ENERGIJOS TAUPYMAS IR ŠILUMOS IŠSAUGOJIMAS

229. Statinys, jo atitvaros, šildymo, vėdinimo, oro kondicionavimo sistemos turi būti suprojektuoti bei pastatyti taip, kad juos naudojant būtų kuo mažesnės energijos sąnaudos, atsižvelgiant į vietovės klimato sąlygas ir Statinio naudotojų reikmes[4.11].

230. Energijos taupymo ir šilumos išsaugojimo techniniai rodikliai yra susiję su energijos naudojimu:

- 230.1. patalpoms šildyti;
- 230.2. patalpoms aušinti;
- 230.3. patalpų oro drėgmei reguliuoti;
- 230.4. vandeniui šildyti;
- 230.5. vėdinti.

231. Energijos naudojimą lemia:

- 231.1. išorės aplinka;
- 231.2. vidaus aplinka;
- 231.3. Statinio projektiniai sprendiniai;
- 231.4. statybos produktų charakteristikos;
- 231.5. Statinio naudojimas ir priežiūra;
- 231.6. energijos rūšis, jos kaina, naudojimo laikas ir didžiausias poreikis.

232. Pagrindiniai energijos taupymo techniniai rodikliai, kurie turi būti nustatomi rengiant visuomeninės paskirties statinių, rekonstruojamų Statinių ir patalpų projektus:

232.1. patalpoms šildyti, aušinti ir drėgmei reguliuoti reikalingas energijos kiekis priklauso nuo:

232.1.1. vidaus sąlygų (komforto reikalavimų) ir šilumos poreikio, įvertinus vidaus šilumos išsiskyrimą;

232.1.2. išorės aplinkos sąlygų (temperatūros, drėgmės, spinduliavimo, vėjo ir kitų);

232.1.3. Statinio atitvarų šilumos izoliacinių savybių;

232.1.4. vandens garų pastatė susidarymo ir jų sklaidimo atitvarose;

232.1.5. atitvarų laidumo orui;

232.1.6. mažiausios ir didžiausios oro apykaitos, esant natūraliam ar mechaniniam vėdinimui;

232.1.7. atitvaros skaidriųjų elementų ploto, jų išdėstymo ir saulės energijos bei spindulių, susidarantių šešėlių ir numatytų apsaugos nuo saulės priemonių efektyvumo;

232.1.8. atitvarų ir šildymo (aušinimo) dinaminių šiluminių charakteristikų;

232.1.9. šildymo, oro kondicionavimo ar drėkinimo įrenginių efektyvumo, veikimo būdo ir reguliavimo;

232.2. karštam vandeniui buities reikmėms ruošti reikalingas energijos kiekis priklauso nuo:

232.2.1. suvartojamo vandens kiekio;

232.2.2. vandens temperatūros pokyčio jį šildant;

232.2.3. šildymo įtaisų ir siurblių efektyvumo;

232.2.4. energijos, reikalingos automatinėms kontrolės sistemoms, elektromagnetiniams vožtuvams ir pan. kiekio;

232.2.5. energijos nuostolių paskirstymo akumuliacijos įrenginiuose;

232.3. vėdinimui reikalingos energijos kiekis priklauso nuo:

232.3.1. oro apykaitos;

232.3.2. vėjo ir natūralios traukos poveikio;

232.3.3. Statinio sandarumo orui;

232.3.4. vėdinimo įrangos efektyvumo;

232.3.5. vėdinimo sistemų naudojimo;

232.3.6. šilumos rekuperacijos įtaisų;

232.3.7. atveriamų langų ir durų ploto.

233. Energijos taupymas ir šilumos išsaugojimas gali būti reguliuojamas šiais penkiais būdais:

233.1. nustatant atitvaroms naudojamų statybos produktų reikalavimus (jų šiluminę varžą, vandens garų sklaidimo varžą, infraraudonuosius spindulius atspindinčio sluoksnio emisiją);

233.2. nustatant atitvarų ir Statinio inžinerinių sistemų įrenginių charakteristikų reikalavimus (pvz., sienų, stogų, durų ir langų šilumos laidumo, durų ir langų sandarumo, katilų, ventiliatorių, aušinimo įrenginių efektyvumo);

233.3. nustatant Statinio ar Statinio inžinerinių sistemų naudojimo charakteristikų reikalavimus (pvz., savitųjų šilumos nuostolių, Statinio laidumo orui, oro apykaitos, šildymo ar aušinimo sistemos bendrojo efektyvumo);

233.4. nustatant Statinio inžinerinių sistemų energetinės galios reikalavimus (pvz., metinį šiluminės energijos kiekį, reikalingą pastato patalpoms šildyti ir (ar) aušinti iki numatytos temperatūros, atsižvelgiant į vidaus šilumos išsiskyrimą ir patenkančią saulės energijos kiekį);

233.5. nustatant Statinio inžinerinėms sistemoms tiekiamos energijos galios reikalavimus, siekiant nustatyti sistemų naudojimo savybes ir jų efektyvumą (pvz., šildymo ir (arba) aušinimo energijos sunaudojimą), atsižvelgiant į energijos šaltinio ypatybes ir jo kainą.

234. Siekiant reguliuoti energijos naudojimą 233 punkte nurodytais būdais, nustatomi Statinio ar jo dalių reikalavimai, kurie turi būti susiję su statybos produktų charakteristikomis, atsižvelgiant į naudotojų poreikius:

234.1. kambarių ir kitų patalpų šilumos reikmes, atsižvelgus į visus būtinus komforto reikalavimus žiemos bei vasaros sąlygomis;

234.2. nustačius vidaus oro kokybės ir vėdinimo reikmes;

234.3. apskaičiavus prognozuojamą suvartoti karšto vandens kiekį buities reikmėms.

235. Visuomeninės paskirties statinių reikalavimai bei jų naudotojų poreikiai pateikiami šiame Reglamente, STR 2.09.02:1998 [4.18], HN 42:1999 [4.34] ir kituose čia nenurodytuose normatyviniuose dokumentuose, nustatančiuose reikalavimus atskiroms visuomeninės paskirties statinių grupėms.

236. Šiluminiai techniniai reikalavimai visuomeninės paskirties statinių atitvaroms projektuoti nustatyti STR 2.05.01:1999 [4.15] ir STR 2.01.03:2003 [4.12].

237. Visuomeninės paskirties statinių elektros sistemų projektavimo ir įrengimo reikalavimai nustatyti Elektros įrenginių įrengimo taisyklėse [4.61].

238. Statinio ar jo dalių reikalavimai nustatomi Statinio projekto techninėse specifikacijose A kategorijos techninių specifikacijų-statybos techninių reglamentų ir Statiniui bei jo dalims skirtų standartų pagrindu, o statybos produktų reikalavimai – Statinio projekto techninėse specifikacijose B kategorijos techninių specifikacijų-statybos produktų standartų ir techninių liudijimų pagrindu.

VI SKYRIUS. STATINIO PASKIRTIES REIKALAVIMAI. PAGRINDINIŲ PATALPŲ IŠPLANAVIMAS

239. Ikimokyklinio ugdymo įstaigų pastatuose gali būti įrengiami baseinai, kurių baseinų vonios turi būti ne mažesnės kaip 3,0x3,0 m, o gylis – 0,6-0,8 m. Baseinų įranga turi atitikti HN 109:2001 reikalavimus [4.39].

240. Kiti ikimokyklinio ugdymo įstaigoms keliami reikalavimai nurodyti HN 75:2002 [4.41].

241. Rengiant bendrojo lavinimo mokyklų projektus, būtina laikytis HN 21:1998 [4.31] reikalavimų. Esant kompiuterizuotam kalbų mokymui, patalpų plotai turi būti skaičiuojami pagal HN 32:1998 [4.32].

242. Internatinėms mokykloms specialiųjų poreikių vaikams keliami reikalavimai nurodyti HN 111:2001 [4.40], profesinio mokymo įstaigoms – HN 102:2001 [4.38], vaikų vasaros sveikatingumo stovykloms – HN 79:1998 [4.53].

243. Viešbučių paskirties pastatams keliami reikalavimai nurodyti Turizmo įstatyme [4.2], HN 118:2002 [4.60], paslaugų paskirties – HN 71:2003 [4.50], HN 117:2002 [4.59].

244. Gydytojų įstaigų patalpų plotai ir reikalavimai nurodyti HN 47:1995 [4.27], HN 74:1998 [4.33], HN 65:2001 [4.48], HN 66:2000 [4.49], HN 77:2002 [4.52], HN 82:2000 [4.55], HN

100:2000 [4.56], HN 108:2001 [4.58], maisto prekių prekybos bei maitinimo įmonių – HN 15:2003 [4.28], HN 25:1998 [4.44].

245. Kiekviename visuomeninės paskirties statinio aukšte turi būti įrengiami tualetai. Vyrams ir moterims turi būti įrengiami atskiri tualetai, neatsižvelgiant į darbuotojų ar lankytojų skaičių. Kiekviename tualetų kambaryje turi būti įrengiami praustuvai ir rankų džiovintuvai (arba įrenginys vienkartiniams rankšluosčiams) [4.30]. Tualetai gali būti ne toliau kaip 50 m nuo labiausiai nutolusios nuolatinės žmonių buvimo vietos (patalpos). Atviruose (stogu neuždengtuose) visuomeninės paskirties statiniuose šis mažiausias atstumas gali būti padidinamas iki 100 m. Moterų asmeninės higienos kabinos (bidė arba higieniniai dušai) turi būti įrengiamos, jeigu Statinyje dirba (gyvena) daugiau kaip 14 moterų. Viešieji tualetai turi būti įrengiami vadovaujantis HN 55- 2001 [4.37].

246. Vienos tualetų kabinos matmenys turi būti ne mažesni kaip 1,2 x 0,8 m², o kabinos su bidė – 1,8 x 1,2 m². Sanitarinių prietaisų skaičius bendruoju atveju, jeigu kitaip nenustatyta higienos normose, turi būti ne mažesnis kaip:

10 lentelė

Įrenginio pavadinimas	Vyrų ne daugiau kaip	Moterų ne daugiau kaip
1 unitazas	18	12
1 pisuaras	18	-
1 bidė (higieninis dušas)	-	14

247. Kiekviename Statinio aukšte turi būti ne mažiau kaip vienas tualetas su atskiru įėjimu, pritaikytas žmonėms su negalia [4.14]. Žmonėms su negalia pritaikytos kabinos turi būti įrengiamos ir vyrų, ir moterų tualetuose su bendru įėjimu.

248. Rūkymo patalpos Statiniuose turi būti įrengiamos atskirai nuo bet kokios kitos paskirties patalpų. Atviros rūkymo vietos turi būti įrengtos taip, kad per jas nereikėtų vaikščioti nerūkantiems žmonėms. Rūkymo vietos ir patalpos turi turėti mechaninį vėdinimą, jų plotas turi būti ne mažesnis kaip 6 m².

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, *Žin.*, 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

249. Naujai statomuose visuomeninės paskirties statiniuose 250 punkte nurodytais atvejais turi būti įrengiami ne mažiau kaip du liftai. Liftų įrengimo reikalavimai nustatyti techniniame reglamente „Liftai“ [4.62]. Iki 13,2 m aukščio Statiniuose (aukštį skaičiuojant nuo pirmo aukšto grindų lygio iki viršutinio aukšto grindų lygio), kuriuose numatomas ne didesnis kaip 100 žmonių (lankytojų) skaičius, gali būti įrengiamas vienas liftas.

250. Liftai turi būti įrengiami:

250.1. 2 aukštų ir aukštesniuose gydymo įstaigų, viešbučių bei motelių Statiniuose;

250.2. 3 aukštų ir aukštesniuose kitų grupių Statiniuose, kuriuose gali būti 100 ir daugiau lankytojų per parą;

250.3. aukštesniuose kaip 13,2 m aukščio, skaičiuojant nuo pirmo aukšto grindų lygio iki viršutinio (išskyrus techninį) aukšto grindų lygio, Statiniuose. Įrengiant patalpas esamų statinių pastogėse, liftai gali būti neįrengiami.

251. Ne mažiau kaip vienas liftas turi būti pritaikytas žmonėms su negalia [4.14], taip pat vieno iš liftų (gali būti ir krovininis) kabina turi būti ne trumpesnė kaip 2,1 m, kad būtų galima pervežti žmogų neštuvuose. Jei visuomeninės paskirties statinyje įrengiami liftai, iki žemiausios lifto sustojimo vietos turi būti įrengti pandusai ar įrenginiai, skirti neįgaliesiems pasikelti, atitinkantys STR 2. 03.01:2001 [4.14] reikalavimus. Jei naujai statomuose Statiniuose liftai neįrengiami, tokie pandusai ar įrenginiai, skirti neįgaliesiems pasikelti, turi užtikrinti galimybę neįgaliesiems pakilti į paskutinį Statinio aukštą. Įrenginių, skirtų neįgaliesiems pasikelti, konstrukcija neturi sumažinti evakuacijos kelių mažiausio pločio bei aukščio.

252. *Neteko galios nuo 2011-03-01*

253. Liftų holo plotis turi būti ne mažesnis kaip:

253.1. 1,3 mažiausios iš kabinų ilgio (gylio), kai kabinos išdėstytos vienoje eilėje;

253.2. dvigubas mažiausios kabinos ilgis (gylis), kai kabinos išdėstytos dviejose eilėse, bet ne daugiau kaip 5 m;

253.3. 2,5 m – prieš 2,1 m ir didesnio ilgio (gylio) kabinas.

254. Liftų šachtos ir liftų įrenginių patalpos negali būti šalia mokymo, vaikų žaidimų, poilsio, miegamųjų, darbo patalpų, kabinetų, bet kurios paskirties žiūrovų salių, pasitarimų, konferencijų patalpų, skaityklų ir kitokios paskirties patalpų, kuriose nuolat būna žmonių. Gydytojų įstaigose atstumas nuo liftų šachtų ir liftų įrenginių patalpų iki palatų, operacinių, gydytojų ir diagnostikos kabinetų turi būti ne mažesnis kaip 6 m. Šis atstumas gali būti mažinamas, tik numatant specialias triukšmą bei vibraciją mažinančias priemones ir atliekant specialiąją higieninę ekspertizę.

255. Atstumas nuo labiausiai nutolusios patalpos durų iki keleivinio lifto turi būti ne didesnis kaip 60 m.

256. Nustatytas ministerijų, departamentų, kitų valstybės tarnybų ir savivaldybių valdymo įstaigų pastatų, kurių statybai skiriamos valstybės biudžeto lėšos, administracinių bei pagalbinių patalpų plotas turi atitikti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. lapkričio 18 d. potvarkio Nr. 1112p [4.3] reikalavimus. Nustatant Lietuvos Respublikos Seimo, Lietuvos Respublikos Prezidento, Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstaigų, Lietuvos diplomatinių atstovybių patalpų plotus, vadovaujamosi projektavimo užduotimi.

VII SKYRIUS. REIKALAVIMAI APSAUGAI NUO SMURTO, VANDALIZMO IR VAGYSČIŲ

257. Reikalavimai sklypui, priejimams ir privažiavimams:

257.1. jeigu gyvenamajame pastate įrengiamos visuomeninės paskirties patalpos, sklypas dalinamas į gyvenamąją ir visuomeninę (atvirą), skirtą lankytojams ir darbuotojams, sklypo dalis, kuriose yra atskiri priejimai bei privažiavimai. Gyvenamojo pastato visuomeninė (atvira) dalis lankytojams turi turėti tiesioginį ir trumpiausią priejimą ir privažiavimą iš kelio ar gatvės (aikštės);

257.2. visuomeninės paskirties pastato sklypo išorinė erdvė tarp kelio (gatvės) važiuojamosios dalies krašto ir užstatymo linijos (pastato fasadų) turi būti peržvelgiama nuo kelio (gatvės), nuo pastato, per pastato langus, balkonus, lodžijas.

258. Reikalavimai pastatui:

258.1. įėjimų į visuomeninės paskirties pastatus lauko durų neturi slėpti želdiniai ir priestatai; neturi būti nišų ar kitų vietų slėptis ar kliūčių matyti įėjimo duris iš toliau;

258.2. įėjimai ir erdvė už įėjimo durų įstaigos darbo metu turi būti nuolat apšviesta natūralia ar dirbtine šviesa. Dirbtinis apšvietimas turi būti įjungiamas automatiškai;

258.3. iš lauko įėjimai į pastatą ir rūšį, įėjimai į pastogę ir išėjimai ant stogo, į bendruosius kolektorius, technines patalpas arba techninius aukštus turi būti rakinami ir/ar naudojamos techninės priemonės, padedančios kontroliuoti įėjimus (išėjimus);

258.4. švieslangiai, stoglangiai turi būti atidaromi tik iš vidaus;

258.5. jeigu nuo žemės paviršiaus iki balkono ar lodžijos grindų susidaro mažiau kaip 3 m, jie gali būti projektuojami tik su specialiomis apsaugos priemonėmis. Kiti balkonus ir lodžijas turi būti projektuojamos taip, kad nesusidarytų galimybė iš bendrų namo patalpų ar kitų patalpų laisvai pereiti į kitos patalpos balkoną (lodžiją);

258.6. stogai turi būti projektuojami taip, kad nuo jų nusileisti į viršutinių aukštų balkonus ar lodžijas be specialios įrangos būtų neįmanoma, jeigu priešgaisriniai reikalavimai nenumato kitaip.

VIII SKYRIUS. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

259. Jei visuomeninės paskirties statinių, nenurodytų 1-ame priede, projektavimui nepakanka šiame Reglamente pateiktų reikalavimų, jų projektams rengti gali būti naudojami tarptautiniai ar užsienio valstybių (nacionaliniai) normatyviniai statybos techniniai dokumentai, pritarus Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai pagal STR 1.01.05:2002 [4.4] nustatytą tvarką.

260. Asmenys, pažeidę šio Reglamento reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

VISUOMENINĖS PASKIRTIES PASTATŲ SĄRAŠAS

1. Viešbučių paskirties pastatai: viešbučiai, moteliai, svečių namai.
 2. Administracinės paskirties pastatai: valstybės ir savivaldybių valdymo įstaigų, prokuratūrų, teismų, kitų įstaigų ir organizacijų administraciniai pastatai, ambasadų, bankų, pašto, biržų, darbo biržų, draudimo įstaigų, biurų advokatų, notarų, antstolių kontorų, informacijos centrų ir kiti pastatai.
 3. Prekybos paskirties pastatai: parduotuvės, parduotuvės-operatorinės, vaistinės, knygynai, prekybos paviljonai, palapinės, kioskai ir kiti pastatai.
 4. Paslaugų paskirties pastatai: pirtys, grožio salonai, skalbyklos, taisyklos, remonto dirbtuvės, priėmimo-išdavimo punktai, autoservisai, plovyklos, laidojimo namai, krematoriumai ir kiti pastatai.
 5. Maitinimo paskirties pastatai: valgyklos, restoranai, kavinės, barai ir kiti pastatai.
 6. Transporto paskirties pastatai: oro uosto, jūros ir upių laivyno, geležinkelio ir autobusų stočių pastatai, muitinių, transporto bilietų, kelionių, turizmo agentūrų ir kiti pastatai.
 7. Kultūros paskirties pastatai: teatrai, kino teatrai, kultūros namai, klubai, bibliotekos, muziejai, archyvai, parodų rūmai, planetariumai, radijo ir televizijos ir kiti pastatai.
 8. Mokslo paskirties pastatai: institutai ir mokslinio tyrimo įstaigos, observatorijos, meteorologijos stotys, laboratorijos (išskyrus gamybines laboratorijas), bendrojo lavinimo, profesinės ir aukštosios mokyklos, vaikų darželiai, lopšeliai ir kiti pastatai.
 9. Gydomo paskirties pastatai: ligoninės, klinikos, poliklinikos, sanatorijos, reabilitacijos centrai, specialiųjų įstaigų sveikatos apsaugos pastatai, gydyklų pastatai, medicininės priežiūros įstaigų slaugos namai, veterinarijos gydyklų ir kiti pastatai.
 10. Poilsio paskirties pastatai: turizmo centrai, poilsio namai, jaunimo nakvynės namai, kempingų pastatai, kaimo turizmo pastatai, medžioklės nameliai ir kiti pastatai.
 11. Sporto paskirties pastatai: sporto salių, teniso kortų, baseinų, čiuožyklų, jachtklubų, šaudyklų, stadionų, maniežių ir kiti pastatai.
 12. Religinės paskirties pastatai: bažnyčios, cerkvės, koplyčios, sinagogos, maldos namai, katedros ir kiti pastatai.
-

VISUOMENINĖS PASKIRTIES STATINIŲ COKOLINIUOSE AUKŠTUOSE IR RŪSIUOSE LEIDŽIAMŲ ĮRENGTI PATALPŲ SĄRAŠAS

Rūšiai

1. Šilumos punktai, vandentiekio ir nuotekų siurblynės, vėdinimo ir oro kondicionavimo įrangos patalpos, inžinerinių sistemų ir pastato technologinių įrenginių valdymo patalpos, liftų, eskalatorių įrangos ir valdymo patalpos.

2. Vestibiuliai, turintys išėjimą į lauką per pirmą aukštą, drabužinės, tualetai, moterų higienos patalpos, prausyklos, dušinės, persirengimo patalpos, rūkomieji.

3. Inventoriaus ir sandėliavimo patalpos.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, Žin., 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

4. Maisto prekių parduotuvių, ne maisto prekių (ne didesnio kaip 400 m² prekybos ploto) parduotuvių, stiklo taros supirkėjų, konteinerių ir valymo inventoriaus patalpos.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, Žin., 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

5. Maitinimo įmonių patalpos.

6. Sanitarinės švareklos, dezinfekavimo patalpos, darbo saugos patalpos, skalbinių patalpos, ligonių asmeninių daiktų saugojimo patalpos, laikino numirėlių laikymo patalpos, iškrovimo ir pakrovimo patalpos, išpakavimo patalpos, gipso, marmitinių vežimėlių laikymo ir plovimo patalpos, radioaktyvių atliekų ir užterštų drabužių laikymo patalpos, lovų ir sterilizacijos aparatūros dezinfekavimo patalpos, gydomojo purvo laikymo, regeneravimo ir pašildymo patalpos, paklodžių, drobių ir brezentų skalbyklos ir džiovyklos, kompresorinės.

7. Drabužių valymo ir lyginimo patalpos, drabužių ir avalynės džiovyklos, skalbyklos.

8. Specialiųjų mokslų su specialia įranga laboratorijos ir auditorijos.

9. Dirbtuvės (išskyrus mokymo įstaigų ir pataisos darbų įstaigų dirbtuves).

10. Buitinio aptarnavimo įmonių priėmimo punktai, fotoateljė, lankytojų patalpos, demonstravimo salės, laboratorijos, fotografavimo patalpos, nuomos punktai, šeimos iškilnių patalpos.

11. Radijo transliavimo patalpos, kino ir fotolaboratorijos, uždarytų sistemų televizijos patalpos.

12. Tirai, šaudyklos, sporto ir treniruočių patalpos (be žiūrovų tribūnų), sporto inventoriaus patalpos, stalo teniso žaidimo patalpos, biliardinės, žaidimo kėgliais patalpos.

13. Knygų, archyvų saugyklos, medicinos archyvų patalpos gydymo įstaigose.

14. Kino teatrai arba jų salės ne daugiau kaip 300 žiūrovų vietų, parodų salės, suaugusiųjų laisvalaikio pomėgių užsiėmimo patalpos, fojė.

15. Žaidimo automatų, stalo žaidimų patalpos, repeticijų salės (esant ne didesniai kaip 100 lankytojų skaičiui kiekvienoje).

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, Žin., 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

16. Scenų, estradų ir arenų triumai, orkestrinės (duobės), orkestro vadovų ir muzikantų patalpos.

17. Ne daugiau kaip 50 šokančiųjų porų diskotekų salės.

18. Makulatūros surinkimo ir supakavimo patalpos.

19. Bagažo saugojimo patalpos, bagažo iškrovimo ir rūšiavimo patalpos. 20. Automobilių stovėjimo aikštelės.

Cokoliniai aukštai

1. Visos patalpos, kurias leidžiama įrengti rūsiuose.
 2. Informacijos ir registravimo patalpos, bilietų pardavimo ir kitokios kasų patalpos, kelionių agentūros, ligonių išrašymo patalpos, centrinės skalbinių patalpos.
 3. Tarnybinės ir raštinės patalpos.
 4. Baseinai, uždaros čiuožyklos be tribūnų žiūrovams.
 5. Kopijavimo ir reproduktivimo patalpos.
 6. Registravimo salės.
 7. Sauso garo pirtys. Cokoliniuose aukštuose, kurių grindų lygis yra žemiau negu šaligatvis – 0,5 m ir mažiau, gali būti visokios patalpos, išskyrus ikimokyklinio ugdymo vaikų patalpas, mokymo įstaigų klases, palatas, gydymo kabinetus, operacines, gimdyklas, procedūrines, gydytojų kabinetus, gyvenamuosius kambarius.
-

STATINIŲ IŠDĖSTYMO SKLYPE REIKALAVIMAI

1. Statiniai turi būti išdėstomi sklype taip, kad nebūtų pažeisti gretimų sklypų savininkų ar naudotojų teisėti interesai. Nustatomi šie mažiausi atstumai nuo statinių iki gretimų sklypo ribos bei kiti reikalavimai:

1.1. visuomeninės paskirties statinių iki 8,5 m aukščio – ne mažesnis kaip 3,0 m. Aukštesniems visuomeninės paskirties statiniams šis atstumas didinamas 0,5 m kiekvienam papildomam statinio aukščio metrui. Atstumas iki žemės sklypo ribos nustatomas nuo kiekvienos skirtingą aukštį turinčios visuomeninės paskirties statinio dalies. Šis atstumas gali būti sumažintas, jei gautas gretimų sklypo savininko sutikimas raštu;

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, *Žin.*, 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

1.2. ne visuomeninės paskirties inžinerinių statinių, esančių sklype, išskyrus sklypo aptvarus – ne mažesnis kaip 1,0 m. Šis atstumas gali būti sumažintas, gavus gretimų sklypo savininko sutikimą raštu;

1.3. statant naujus visuomeninės paskirties statinius turi būti išlaikomi gretimuose sklypuose esantiems ar statomiems pastatams atitinkamuose teisės aktuose tos paskirties pastatams nustatyti insoliacijos ir natūralaus apšvietimo reikalavimai. Rekonstruojant visuomeninės paskirties statinius gretimų sklypų pastatų insoliacija ir natūralus apšvietimas negali pablogėti.

2. *Neteko galios nuo 2011-03-01*

Punkto naikinimas:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, *Žin.*, 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

3. Šio priedo 1 punkte reglamentuoti atstumai nuo statinių taikomi ir bet kurioms pastatų bei inžinerinių statinių išsikišančioms konstrukcijoms.

4. *Neteko galios nuo 2011-03-01*

Punkto naikinimas:

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, *Žin.*, 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

Papildyta priedu:

Nr. [D1-390](#), 2005-08-05, *Žin.*, 2005, Nr. 96-3612 (2005-08-09), i. k. 105301MISAK00D1-390

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-422](#), 2004-08-03, *Žin.*, 2004, Nr. 125-4519 (2004-08-10), i. k. 104301MISAK00D1-422

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. vasario 27 d. įsakymo Nr. D1-91 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.02:2004 "Visuomeninės paskirties statiniai" patvirtinimo" pakeitimo

2.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-390](#), 2005-08-05, *Žin.*, 2005, Nr. 96-3612 (2005-08-09), i. k. 105301MISAK00D1-390

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. vasario 27 d. įsakymo Nr. D1-91 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.02:2004 "Visuomeninės paskirties statiniai" patvirtinimo" pakeitimo

3.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-72](#), 2006-02-13, *Žin.*, 2006, Nr. 22-711 (2006-02-21), i. k. 106301MISAK00D1-72

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. vasario 27 d. įsakymo Nr. D1-91 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.02:2004 "Visuomeninės paskirties statiniai" patvirtinimo" pakeitimo

4.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-139](#), 2011-02-18, Žin., 2011, Nr. 22-1088 (2011-02-22), i. k. 111301MISAK00D1-139

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. vasario 27 d. įsakymo Nr. D1-91 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.02:2004 "Visuomeninės paskirties statiniai" patvirtinimo" pakeitimo